

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 371.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e106438/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1848.

Beretning

N° 88.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Fjere og tredjete Møde.

(Fortsat.)

Rättshaus: Jeg finder, at den tredje Ledelse har meget fuldstændigt og tilstrækkeligt forklaret Mærslagen, hvorfor de flere Ulygheder, som finde Sted med Hensyn til Tjenestetiden, er beboholdte, nemlig at de for Tiden ikke godt kunne udfærdiges; men det forekommer mig ikke, at Forsamlingen vil vel saa længe denne Sag herre herved, thi Ulyghederne ere af den Beskaffenhed, at de om muligt bør søges rettede, og jeg vil derfor henstille til det tredje Udvalgte, om der ikke kunde være Anledning til at fremskaffe med en Indstilling om, at Regeringen vilde drage Ansvar for, at Ulyghederne udjævnedes saafart, som muligt.

Bregendahl: Jeg tror ikke, at det under de bestaaende Forhold gaar vel an at gjøre en saadan Indstilling. Det maa naturligtvis staa en fremtidig Forsamling frit for, ved de Midler, der staae endog constitutionel Forsamling aaben, at bevirke et Beslutningssag fra Regeringens Side deraf. En saadan Indstilling som foreslaaet, tror jeg ikke, vil have nogen frugtbar virkning, thi at Ulyghederne erstatte de fra Forsamlingen og Regeringens Side kan vel ikke betvivles. Jeg skal tillade mig, med Hensyn til hvad den tredje Rigsdagmand for Røstningsmands Side (Været) siger, at bemærke, at det vel er ganske rigtig, at Udvalget som Røstningsmand ikke er ganske ubegribt med Hensyn til de bestaaende Forhold; men man bør dog ikke glemme, at dette Udvalgte medfører nogen Nødsnødvendighed for, at der aarlig skal ske Bevilling af Mandat fra Forsamlingens Side, idet Udvalget i det Mindste nogenlunde kunde påse til de nuværende Forhold, da selve Armeorganisationsplanen dog er begrænset i en Act, som er udgaaet fra den lovgivende Myndighed i Staten. Hvad angaar de Bemærkninger, der ere gjorte med Hensyn til Udvalget i Slutningen af § 19 Armeens Organisationsplan, da har man ikke trett, at dermed blot fulde være sigtet til den Organisationsplan, som er approberet under 2de April 1842, men ogsaa til hele den bestaaende Organisation, altsaa ogsaa til de senere tilføjede Bestemmelser. Den bestaaende Armeorganisation, eller i det Mindste Grundtrækket af den, er ogsaa bleven behørigt i Collegialidenten, og som den tredje Rigsdagmand bemærkede, indeholder jo det Beslutnings af hvad der behøver den væsentligste Beslutning i Anordningen af 27de Juni 1842. Med Hensyn til hvad der er yttret af den samme tredje Rigsdagmand, om hvorledes der skal forholdes med Vedtægtsplanen, da tilligende jeg ved de foreløbige Bemærkninger, som jeg gjorde efter Paragrafernes Opklæring, at gjøre opmærksom paa, at man forholdt Udvalget saaledes, at Vedtægtsplanen fulde foregaa paa den samme Session, hvor ogsaa Udvalget fulde gjensigende Sessioner — at man, ved at Vedtægtsplanen foretoges paa samme Session, hvor Udvalget fulde, bevirke, at man sparede de Udgifter og den Tidspilde for vedkommende Autoriteter, som vilde være forbundet med at foretage Vedtægtsplan, efterat Repartitionen var gjort — og endelig at Repartitionen stede i Hensyn til den ved Sessionen bestaaende Beslutning og Vedtægtsplan. Vel kan det udværgne Mandat ikke herved staae nogen væsentlig Underretning om, hvorvidt de vilde blive indfaldte eller ei; men ender af dem vil dog, naar man har Underretning om, hvor høit et Mandat der skal udværgne, kunne have et omstændigt Øjnsyn om, hvorvidt der er nogen større eller mindre Sandfærlighed for, at de vilde blive indfaldte til Tjeneste, og naar saaledes Vedtægtsplan foregaaer paa

selve Sessionen, hvor Udvalget fulde, findes det ogsaa at være i sin Orden, at der ikke træffes Led for dem, som ere udelte uden lovlige Forhold, thi ifølge § 23 findes der en foregaaende Raade af fremtidige Raade paa, idet de uden lovlige Forhold Udvalget nemlig efter denne Paragraf blive forlovede at udværgne ved den følgende Session, saafremt de ere tjenstgigtige. Det er en Bestemmelse, som kunde synes temmelig haard, men den er dog vist nødvendig for at sikre Raade ved Sessionerne, og den er vel i Hensyn mere nødvendig, end den har været hittil, fordi man, navnlig indtil nye Bestemmelser staae om Rullernes Forfatning, ikke vil have tilstrækkelig betryggende Sikkerhed for, at alle Udvalgsmedlemmerne ere bleve optagne i Rullerne, saa at Bestemmelserne i denne Henseende løber noget paa den Mangel, som ellers i saa Henseende vil finde Sted.

V. D. Bruun: Med Hensyn til den bestaaende Udvalgsplan om de Ulygheder, som den bestaaende Armeorganisation medfører, maa jeg endnu tilføje, at disse Ulygheder ere foregaaet ved Udvalget. Det vil nemlig erindre, at efter Utsaet af 27de Juli 1842 ere de, der ere udværgne til Tjeneste ved Gardeerne, saaledes til Fod og til Hest, freitaget for at tjene i Forhærfningen som et Slags Vedlæg for den længere Tjeneste; men dette maa efter nærværende Udvalgsplan, thi § 23 fastsætte: „Ved Forhærfningen blive at ansætte de, som have udtjent ved den bestaaende Garde.“ Dette Udvalgte maa siges at være Tilfaldet med Gardeerne; men da de ikke ere indtagne i Paragrafens, maa de efter Udvalget overgaae til Forhærfningen, hvorefter altsaa det Vedlæg, som man kunde sige efter den tidligere Organisation at være dem tilhaaret, er ophørt. Jeg mener, at det følger af § 57 i Udvalget, at den medfører, at de hittil gjældende Bestemmelser ikke skulle være gjældende, hvor de ikke komme i Strid med dem, som indeholdes i Udvalget, og det er naturligt, at naar det fastsættes, at alle de, som tjene i den bestaaende Arme, skulle overgaae til Forhærfningen, er det i Strid med den tidligere Lovbestemmelse, som fastsætter, at Gardeerne ikke skal gaae over til Forhærfningen.

Sikkerhed: Enhver af mine Herrer maa vide, at naar der kommer en ny Lovbestemmelse af den Art som denne, maa den nødvendigvis øve en tilbagevirkende Kraft, og saaledes vil denne ogsaa komme til at virke paa Armeorganisationen. Den nærværende Organisation blev ikke, hvad den kunde have været, netop fordi der ikke eksisterede en Lov om almindelig Værnepligt. Naar vi gennemgaae Militærkommissionens Forhandlinger, som gik forud for Bestemmelsen af den nye Organisationsplan, se vi, at Haabet om almindelig Værnepligt hidtil har været tilstede; men da Virkeliggjærelsen endnu ikke var foretaget, kunde Kommissionen altsaa ikke begrunde en Organisationsplan paa et saadant System. Duvanti har man ved at udarbejde denne Anordning ikke kunnet slutte sig til en Organisationsplan, som foretoges til denne, just fordi en saadan Organisation ikke kunde blive til, førend Grundlaget var der. Der vil altsaa i denne Anordning findes mange tilsvarende Uoverensstemmelser mellem dens Bestemmelser og Organisationsplanen; disse Uoverensstemmelser maae lidt efter lidt haves. Blant disse hører, som den tredje tredje Rigsdagmand har nævnt, at man har forladt den foretagne Fremgangsmaade, der upaatværlig ikke har været vel valgt, at gøt-gjøre den længere Tjeneste derved, at Mandatet ikke gik over til Forhærfningen, hvorefter man som i Modsigelse med sig selv; thi i Forhærfningen sigte man at staae saa meget som muligt selvstændigt Mandat ind, for at kunne benytte det i de forskellige Tilfælde. I denne Anordning er man altsaa gaaet borti fra den Raade, eller det mindste har man forudsat, at man i Organisationsplanen vilde